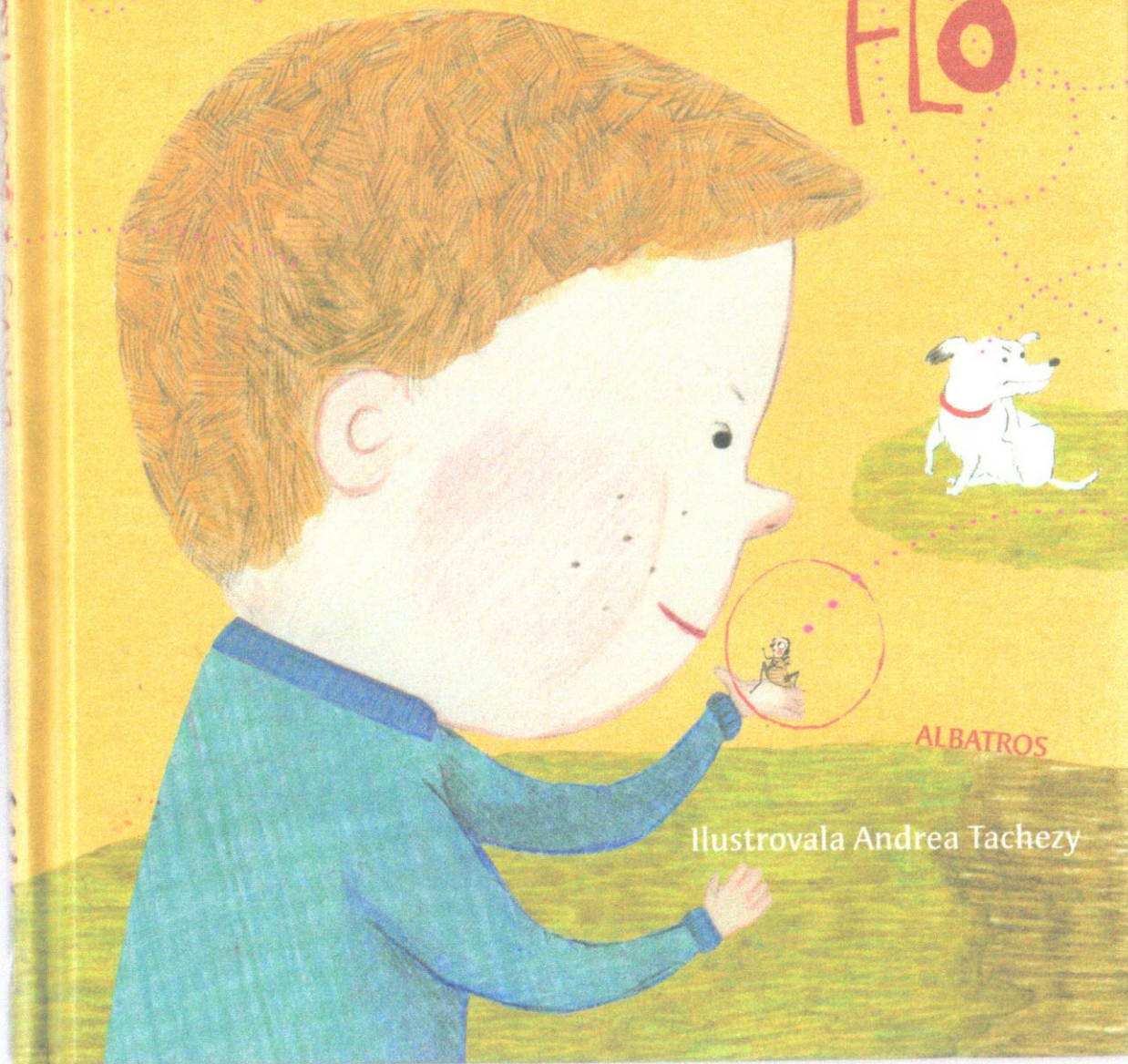

Ivan Binar

BOŘIVOJ a BLECHA, FLO

ALBATROS

Ilustrovala Andrea Tachezy

Bořivoj je jméno, které se dnes dává dětem zřídka. Bořivoj žádného jiného Bořivoje mezi dětmi nepotkal. Spískal to dědeček, protože trval na tom, aby každý první syn v jejich rodině byl Bořivoj. Bořivojův tatínek byl Bořivoj, dědečkův dědeček a dědeček dědečkova dědečka a tak dál. Všichni byli Bořivojové. Proti rodové tradici se nedá nic dělat, Bořivoj mohl být rád, že se nejmenuje Krok anebo Mnata. To by bylo! Ale vykládejte to někomu...

„Co boříš, Bořivoji, na hnoji!“ poškleboval se mu Patrik z jejich třídy.

„Nic nebořím!“ ohradil se Bořivoj a z nosu se mu spustila krev, sama od sebe. Občas se mu to stávalo. Naštěstí

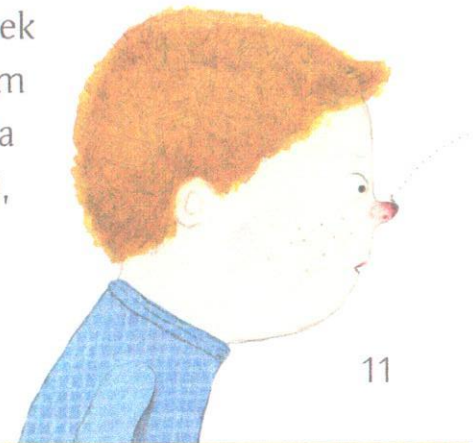
se vždycky zase sama zastavila. Když Patrik uviděl krev, dal se na útěk, aby to nebylo na něj. Zrovna šla kolem panička s bělostnou Betynkou na vodítku a s blechou Fló v Betyňčině kožiše.

„Co ti ten zlý chlapec udělal?“

„Nic mi neudělal, to samo,“ prohlásil Bořivoj hrdinsky. Dostal od Betyňčiny paničky šest papírových kapesníků, aby si měl čím krev z nosu utírat.

Fló se v psím kožiše zavrtěla. Už delší dobu na nikoho nepřeskočila a zrovna teď by mohla: na Bořivoje. Bylo to lákavé. Ucítila, že s ním by mohla být větší zábava a vzrušeníčko než s navoněnou Betynkou. A kromě toho ucítila krev... Co si budem povídat, blechy jsou krvelační tvorové, krev mají raději než chleba s máslem a ani hranolky s kečupem jim nic neříkají. Jen co Fló přeskočila, hned Bořivojovi začala s krví z nosu pomáhat. Docela jí chutnala, i když psí je mnohem lepší, to ví přece každá blecha.

„Mohla bych u vás nějaký čásek pobývat?“ zeptala se zdvořile. „Jsem blecha bez trvalého bydliště a ráda bych se usadila. Vy se mi, Bořivoji, tuze líbíte. Jmenuji se Fló.“

„Fló... Proč ne, Fló, zkusit bychom to mohli,“ přikývl Bořivoj. Cítil se polichocen, že mu blecha vyká. „Moc místa nezaberete...“

Fló se usadila v Bořivojově uchu, hned na kraji, aby měla dobrý výhled a nemusela křičet, kdyby si chtěla povídat s někým, kdo nebyl v Bořivojově uchu. Za chvíli si tykali a zanedlouho z nich byli nerozluční kamarádi.

Fló začala chodit s Bořivojem do školy. Byla mimořádně inteligentní, probíranou látku hravě zvládla a zameškané učivo brzy dohonila. Stále se hlásila a na každou otázku správně odpověděla. Tedy skoro na každou.

„Co víte, žáci, o Bořivojovi I.?“ zeptala se paní učitelka. Nikdo o něm nic nevěděl – ani blecha, ani Bořivoj. Protože Bořivoje I. ještě nebrali.

„Bořivoj je Bořivoj,“ vykřikl Patrik bez hlášení, ukázal na Bořivoje a začal se smát, jako by řekl kdovíjak vtipný vtip. Moc vtipné to ale nebylo.

„Bořivoj I. byl kníže, první historicky doložený Přemyslovec. Žil v devátém století a jeho manželkou byla svatá Ludmila,“ řekla paní učitelka. „Zapište si to za uši! To je pro dnešek všechno, zítra se rozdávají vysvědčení.“

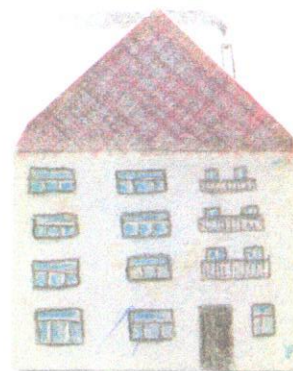
Taky blecha Fló dostala malé bleší vysvědčeníčko. Měla samé jedničky, zatímco Bořivoj slízl dvojku z tělocviku, protože byl nemotora a z celé třídy doskočil nejbliž do dálky, zatímco Fló do dálky doskočila nejdál. Přeskočila doskočiště, a pak ještě celé hřiště.

„Co budeme dělat o prázdninách?“ zeptala se Fló Bořivoje.

„Musím k tátovi a pak se uvidí,“ řekl Bořivoj nevesele.

Bořivoj byl totiž ve střídavé péči. To znamená, že měl dva domovy: tatínkův a mamčin. Rodiče se rozvedli, tatínek si našel jinou a odstěhoval se za ní, zatímco maminka si jiného nenašla a zůstala sama. Bořivoje měli napůl. Musel putovat mezi maminkou a tatínkem, přestože by nejradši zůstal u maminky nastálo. Jenže soud se ho na nic neptal a rozhodl o střídavé péči a Bořivojovi se spustila z nosu krev.

2

Zákon se musí dodržovat a krev z nosu se zase zastaví. Sama od sebe. Nejlepší by ovšem bylo, kdyby se k nim tatínek vrátil.

Ačkoli byla Fló blecha inteligentní, neznamená to ještě, že by musela mít rozum. Rozumu neměla ani za mák. Dostala totiž nápad.

„Mám nápad, Bořivoji. Vydáme se na cestu kolem světa!“

„Mami, můžu kolem světa?“ zeptal se tedy Bořivoj maminky.

„Ano, můžeš,“ překvapivě souhlasila maminka, „ale dávej na sebe pozor! S nikým cizím

